


<p>Sở Tư Pháp California BAN HÀNH PHÁP John Marsh, Giám Đốc</p> 	<h1>BẢN TIN THÔNG TIN</h1>	
<p>Chủ Đề: Quyền Hợp Pháp của Công Chúng trong Các Cuộc Biểu Tình Phản Đối và Tụ Tập</p>	<p>Số: 2023-DLE-09</p>	<p>Liên hệ để biết thông tin: Chương Trình Dịch Vụ Khách Hàng dojcsp@doj.ca.gov</p>
	<p>Ngày: 10/20/2023</p>	

NGƯỜI NHẬN: TẤT CẢ GIÁM ĐỐC SỞ CẢNH SÁT, CẢNH SÁT QUẬN và GIÁM ĐỐC ĐIỀU HÀNH CỦA CÁC CƠ QUAN HÀNH PHÁP CALIFORNIA

Bản tin này cung cấp hướng dẫn cho các cơ quan hành pháp tại địa phương và tiểu bang California về các quyền hợp pháp của công chúng tại các cuộc biểu tình phản đối, diễu hành, biểu tình, tập hợp và tụ tập tương tự theo Hiến Pháp của Hoa Kỳ và California, và luật theo luật định của tiểu bang và liên bang. Chúng tôi yêu cầu tất cả các cơ quan hành pháp áp dụng các chính sách và thông lệ phù hợp với các luật này và đào tạo nhân viên của mình theo đó.

I. Bảo Vệ Quyền Tự Do Ngôn Luận

A. Các Biện Pháp Bảo Vệ Chung

1. Quyền Tụ Tập

Các cá nhân có quyền cơ bản, được Hiến pháp bảo vệ để tụ tập, biểu tình và biểu tình phản đối.¹ Theo Tu Chính Án Đầu Tiên, bất kỳ ai tại Hoa Kỳ cũng đều phải có khả năng tiếp cận mọi địa điểm được mở cửa cho công chúng trong lịch sử và mọi địa điểm “công cộng đóng vai trò tích cực đáng kể”, trừ khi việc đóng cửa khu vực được xác định là cần thiết để phục vụ lợi ích quan trọng và hoạt động được giới hạn để phục vụ lợi ích đó. Các ví dụ phổ biến về các không gian công cộng như vậy bao gồm nhưng không giới hạn ở đường phố công cộng, công viên và vỉa hè.²

Giấy phép chỉ có thể được yêu cầu cấp cho các cuộc diễu hành và biểu tình “thể hiện các mối quan ngại sâu sắc trên cơ sở thực tế về tình trạng giao thông, an toàn và trường hợp sử dụng cạnh tranh *khác biệt đáng kể* so với thường ngày bằng cách sử dụng đường phố và vỉa hè như thông thường”.³ Các quy trình phê duyệt giấy phép—như các giới hạn khác về thời gian, địa điểm và cách thức—phải có nội dung và quan điểm trung lập, không được ủy quyền với phạm vi quá rộng cho các viên chức chính phủ, bao gồm cả cơ quan hành pháp, phải được thiết kế phù hợp và phải để trống nhiều lựa chọn thay thế cho phát ngôn.⁴ Mặc dù nhìn chung có thể

1. *Collins và Jordan* (Khu Vực 9 năm 1996) 110 F.3d 1363, 1371 (“Các hoạt động như biểu tình, diễu hành phản đối và biểu tình cản đường được chính thức bảo vệ bởi Tu Chính Án Đầu Tiên.”).

2. *Index Newspapers LLC và United States Marshals Service, nêu trên*, 977 F.3d tại các trang 829-831 (trích dẫn *Press-Ent. Co. và Tòa Thượng Thẩm California* (1986) 478 Hoa Kỳ 1).

3. *Santa Monica Food Not Bombs và Thành Phố Santa Monica* (Khu Vực 9 năm 2006) 450 F.3d 1022, 1039 (đã trình bày nhấn mạnh).

4. *Trích dẫn ngay trên đây ở trang 1037; Shuttlesworth và Thành Phố Birmingham, Ala.* (1969) 394 Hoa Kỳ 147, 151 (các quy chế cấp phép phải chứa “các tiêu chuẩn hẹp, khách quan và rõ ràng....”).

cần phải thông báo trước một khoảng thời gian ngắn, nhưng quy trình cấp phép phải cho phép phát ngôn nhằm phản hồi lại tin nóng.⁵

Hơn nữa, các cuộc biểu tình phản đối và tụ tập nhìn chung phải được phép tiếp cận đối tượng mục tiêu của mình.⁶ Bất cứ khi nào có thể, cơ quan hành pháp nên phối hợp làm việc với các nhà tổ chức để đảm bảo tính hiệu quả của các cuộc biểu tình phản đối và tụ tập, đồng thời giảm thiểu tác động đến tình trạng giao thông và an toàn.

2. Quyền Ghi Âm/Ghi Hình: Theo Tu Chính Án Đầu Tiên, nhìn chung tất cả các thành viên của công chúng có quyền ghi âm/ghi hình các vấn đề về lợi ích công cộng, bao gồm cả các cuộc biểu tình và các hoạt động hành pháp công cộng.⁷ Việc chỉ chụp ảnh, ghi âm hoặc quay video về cơ quan hành pháp ở nơi công cộng hoặc từ bất kỳ địa điểm nào mà người đó có quyền tự mình ở đó *không thể* vi phạm Bộ Luật Hình Sự, mục 148, tiểu khoản (a) (chống bắt giữ), hay cấu thành sự nghi ngờ hợp lý để giam giữ hoặc căn cứ hợp lý để bắt giữ người cản trở khả năng thực hiện nhiệm vụ chính thức của viên chức.⁸

3. Quyền Chỉ Trích: Tu Chính Án Đầu Tiên bảo vệ toàn bộ ngoại trừ một số loại phát ngôn được xác định trong phạm vi hẹp.⁹ Theo Tu Chính Án Đầu Tiên, tất cả các thành viên của công chúng có quyền chỉ trích các hành động hành pháp.¹⁰ Phát ngôn được bảo vệ “có thể bao gồm phát ngôn công kích kịch liệt, châm biếm và đôi khi gay gắt gây khó chịu nhằm vào chính phủ và các viên chức nhà nước”.¹¹

B. Nghiêm Cấm Hành Vi Phân Biệt Đối Xử vì Quan Điểm và Nội Dung

Tu Chính Án Đầu Tiên và Thứ Mười Bốn của Hiến Pháp Hoa Kỳ nghiêm cấm hành vi phân biệt đối xử đối với bất kỳ người phát ngôn hoặc nhóm nào vì nội dung và quan điểm. “Chính phủ hiển nhiên không thể quản lý phát ngôn căn cứ vào nội dung thực chất hoặc thông điệp mà phát ngôn đó truyền tải. . . . Trong lĩnh vực phát ngôn hoặc biểu đạt riêng tư, quy định của chính phủ có thể không thiên vị người phát ngôn này hơn người phát ngôn khác. Phân biệt đối xử với phát ngôn vì thông điệp của phát ngôn được cho là trái với hiến pháp”.¹² “[T]rên hết, Tu Chính Án Đầu Tiên có nghĩa là chính phủ không có quyền giới hạn biểu đạt vì thông điệp, ý tưởng, chủ đề hoặc nội dung của biểu đạt đó”.¹³

5. “Việc chậm trễ 'thậm chí một hoặc hai ngày' có thể không được chấp nhận đối với phát ngôn 'chính trị' trong đó yếu tố kịp thời có thể là yếu tố quan trọng.” *N.A.A.C.P., Khu Vực Phía Tây và Thành Phố Richmond* (Khu Vực 9 1984) 743 F.2d 1346, 1356 (trích dẫn *Carroll và Ủy Viên của Công Chúa Anne* (1968) 393 Hoa Kỳ 175, 182).

6. *Bay Area Peace Navy và Hoa Kỳ* (Khu Vực 9 năm 1990) 914 F.2d 1224, 1229 (Sẽ không có nhiều giải pháp thay thế nếu người phát ngôn không được phép tiếp cận 'đối tượng mục tiêu'.“).

7. *Fordyce và Thành Phố Seattle* (Khu Vực 9 1995) 55 F.3d 436, 442.

8. Bộ Luật Hình Sự, mục 148, tiểu khoản (g).

9. Ví dụ: những lời đe dọa thực sự, tục tĩu và kích động thực hiện hành động trái pháp luật sắp xảy ra không được bảo vệ theo hiến pháp. *Trong re George T.* (2004) 33 Cal.4th 620, 634. Tuy nhiên, ngay cả những phát ngôn ủng hộ bạo lực, vi phạm pháp luật hoặc lật đổ chính phủ cũng được hiến pháp bảo vệ “trừ khi phát ngôn ủng hộ đó nhằm kích động hoặc tạo ra hành động trái pháp luật sắp xảy ra và có khả năng kích động hoặc tạo ra hành động đó”. *Brandenburg và Ohio* (1969) 395 Hoa Kỳ 444, 447 (đã trình bày nhấn mạnh).

10. *Houston và Hill* (1987) 482 Hoa Kỳ 451, 461.

11. *New York Times Co. và Sullivan* (1964) 376 Hoa Kỳ 254, 270.

12. *Rosenberger và Hiệu Trưởng cùng Khách Thăm của Đại Học Virginia* (1995) 515 Hoa Kỳ 819, 828.

13. *Sở Cảnh Sát Thành Phố Chicago và Mosley* (1972) 408 Hoa Kỳ 92, 95. Các giới hạn về phát ngôn do phản ứng của người nghe đối với phát ngôn đó, bao gồm cả phí được tính cho việc kiểm soát dựa trên phản ứng của người nghe, dựa trên nội dung không được phép. *Quận Forsyth, Georgia và Phong Trào Chủ Nghĩa Dân Tộc* (1992) 505 Hoa Kỳ 123, 134-135 (“Phát ngôn không bị phạt tiền, cũng như có thể bị trừng phạt hoặc cấm, đơn giản vì phát ngôn đó có thể xúc phạm một đám đông thù địch.”).

Phát ngôn được bảo vệ theo Tu Chính Án Đầu Tiên không chỉ giới hạn ở phát ngôn bằng lời nói mà còn mở rộng sang các hình thức biểu đạt khác. Tu Chính Án Đầu Tiên bảo vệ phát ngôn mang tính biểu tượng (như trưng bày biểu tượng chính trị) hoặc hành vi biểu cảm (như vẫy hoặc đốt cờ). Và Tu Chính Án Đầu Tiên bảo vệ phát ngôn và hành vi (như tập hợp với thiện chí để tham gia biểu tình).

C. Nghiêm Cấm Hành Vi Trả Đũa

Tu Chính Án Đầu Tiên nghiêm cấm hành vi trả đũa do đưa ra phát ngôn được bảo vệ có thể “khiến một người kiên định” không thể thực hiện các quyền của mình.¹⁴ Hành vi trả đũa bị cấm bao gồm sử dụng vũ lực, khám xét và tịch thu bất hợp pháp cũng như bắt giữ mà không có căn cứ hợp lý.¹⁵

Phát ngôn của người đó không nhất thiết phải là lý do duy nhất dẫn đến hành vi trả đũa; Tu Chính Án Đầu Tiên nghiêm cấm mọi hành động trả đũa mà phát ngôn của người đó là “yếu tố quan trọng hoặc thúc đẩy” cho hành động đó.¹⁶

D. Ứng Phó với Hành Vi Bạo Lực

Các hoạt động theo Tu Chính Án Đầu Tiên không thể bị cấm hay ngăn cản trừ khi những người liên quan đã thực hiện hành động bất hợp pháp hoặc gây ra nguy cơ bạo lực rõ ràng và hiện hữu. Các hành động của cơ quan hành pháp nhằm chấm dứt hoặc ngăn chặn hoạt động phát ngôn trước khi hoạt động bất hợp pháp xảy ra hoặc có nguy cơ bạo lực rõ ràng và hiện hữu được cho là vi phạm Tu Chính Án Đầu Tiên.¹⁷ Nói cách khác, “chính phủ không được phép cấm phát ngôn giận dữ hay khiêu khích trong một diễn đàn công cộng trừ khi phát ngôn đó (1) 'nhằm kích động hoặc tạo ra hành động trái pháp luật sắp xảy ra' và (2) 'có khả năng kích động hoặc tạo ra hành động như vậy'.”¹⁸

Việc tuyên bố tụ tập bất hợp pháp và giải tán người biểu tình chỉ nên được sử dụng làm phương sách cuối cùng và chỉ khi các lựa chọn thay thế khác, bao gồm giảm leo thang căng thẳng và bắt giữ những người chịu trách nhiệm gây rối loạn, không hiệu quả hoặc không thể thực hiện được. Trước khi giải tán đám đông, cơ quan hành pháp phải cung cấp thông báo đầy đủ, bao gồm các thông báo rõ ràng, dễ nghe rằng một cuộc tụ tập bất hợp pháp đang được tuyên bố, và cơ hội cho những người tụ tập tuân thủ.¹⁹

II. Khám Xét và Tịch Thu

Tu Chính Án Thứ Tư cho Hoa Kỳ. Các biện pháp bảo vệ của Hiến Pháp chống lại việc khám xét và tịch thu vô lý (bao gồm cả việc bắt giữ) và sử dụng vũ lực quá mức áp dụng đối với những người tham gia biểu tình hoặc tụ tập.

14. *Index Newspapers LLC và United States Marshals Service*, nêu trên, 977 F.3d tại trang 827.

15. *Trích dẫn ngay trên đây* ở trang 827, n. 4.

16. *Trích dẫn ngay trên đây* ở trang 827.

17. *Collins và Jordan*, nêu trên, 110 F.3d tại các trang 1371-1372 (“Cách được chính thức chấp nhận để xử lý hành vi trái pháp luật có thể liên quan đến hoạt động của Tu Chính Án Đầu Tiên là trừng phạt hành vi đó sau khi hành vi đó xảy ra, thay vì ngăn chặn hoạt động của Tu Chính Án Đầu Tiên xảy ra nhằm ngăn chặn hành vi trái pháp luật có thể xảy ra.”).

18. *Trích dẫn ngay trên đây* ở trang 1371 (trích dẫn *Brandenburg và Ohio*, nêu trên, 395 Hoa Kỳ tại trang 447) (trình bày nhấn mạnh trong bản gốc).

19. *Nelson và Thành Phố Davis (Khu Vực 9 2012)* 685 F.3d 867, 882-883.

A. Tịch Thu

Các quy tắc tương tự được áp dụng tại các cuộc biểu tình phản đối, biểu tình và tụ tập công cộng cũng như áp dụng cho tất cả các tình huống tịch thu khác. Việc bắt giữ phải dựa vào căn cứ hợp lý là một người đã vi phạm pháp luật. “Nguyên nhân có thể tồn tại khi, trong toàn bộ các tình huống mà các sĩ quan bắt giữ biết (hoặc trong phạm vi hiểu biết của các sĩ quan khác tại hiện trường), một người thận trọng sẽ tin rằng nghi phạm đã phạm tội.”²⁰ Việc khám xét một cá nhân có thể được thực hiện khi một sĩ quan có lý do hợp lý để nghi ngờ rằng người đó “có vũ khí và nguy hiểm”.²¹

Cơ quan hành pháp có thể thực hiện bản luận cứ “dừng điều tra khi cảnh sát có sự nghi ngờ hợp lý và rõ ràng rằng hoạt động tội phạm đang diễn ra”.²² Sự nghi ngờ hợp lý phải căn cứ vào “các sự kiện cụ thể và rõ ràng. . . được kết hợp với những suy luận hợp lý từ những sự kiện đó”.²³ Sự nghi ngờ không được phép căn cứ vào “nghi ngờ mơ hồ và không cụ thể” hay “linh cảm. . .”²⁴

“[V]iệc giam giữ để điều tra phải mang tính tạm thời và không kéo dài quá thời gian cần thiết để thực hiện mục đích ngăn chặn. Tương tự, các phương pháp điều tra được sử dụng phải là phương pháp ít xâm phạm nhất có sẵn một cách hợp lý để xác minh hoặc xóa tan sự nghi ngờ của sĩ quan trong một khoảng thời gian ngắn.”²⁵

Cơ quan hành pháp không được phép giam giữ các cá nhân vì đã ghi âm/ghi hình hoạt động của cơ quan một cách hợp pháp. Những cá nhân này phải được phép ghi âm/ghi hình hoạt động của cảnh sát trừ khi những cá nhân này thực sự can thiệp vào nhiệm vụ của cơ quan hành pháp.²⁶

B. Khám Xét

Các quy tắc tương tự được áp dụng tại các cuộc biểu tình phản đối, biểu tình và tụ tập công cộng cũng như áp dụng cho tất cả các tình huống khám xét khác. Theo Tu Chính Án Thứ Tư, việc khám xét phải được tiến hành theo trật hợp lệ (được hỗ trợ bởi căn cứ hợp lý), trừ khi có ngoại lệ đối với yêu cầu của trật đó, như khám xét liên quan đến vụ bắt giữ hợp pháp, do hoàn cảnh cấp bách hoặc khám xét người.²⁷ Không được phép tiến hành việc khám xét điện thoại di động và các thiết bị kỹ thuật số tương tự liên quan đến vụ bắt giữ hợp pháp và cần có tá, trừ khi có trường hợp khẩn cấp.²⁸

Đạo Luật về Quyền Riêng Tư trong Liên Lạc Điện Tử của California áp dụng cho tất cả các thành viên của cộng đồng cũng cấm cơ quan hành pháp khám xét bất kỳ thiết bị điện tử nào mà không có trật, lệnh nghe lén hoặc sự đồng ý, trừ khi cơ quan có niềm tin thực sự “rằng trường hợp khẩn cấp liên quan đến nguy cơ tử vong hoặc thương tích nghiêm trọng về thể chất cho bất kỳ người nào yêu cầu quyền truy cập vào thông tin thiết bị

20. *Dubner và Thành Phố cùng Quận San Francisco* (Khu Vực 9 2001) 266 F.3d 959, 966.

21. *Terry và Ohio* (1968) 392 Hoa Kỳ 1, 27.

22. *Illinois và Wardlow* (2000) 528 Hoa Kỳ 119, 123.

23. *Terry và Ohio, supra*, 392 Hoa Kỳ tại trang 21.

24. *Như trên*.

25. *Florida và Royer* (1983) 460 Hoa Kỳ 491, 500.

26. Xem, ví dụ: *Crago và Leonard, K No. 0877* (Quận Đông California, ngày 5 tháng 8 năm 2014) 2014 WL 3849954, tại *5 (trích dẫn *Glik và Cunniffe* (Khu Vực 1 năm 2011) 655 F.3d 78, 84) (“Việc ghi âm/ghi hình thiện chí việc bắt giữ ở nơi công cộng mà không cản trở việc thực hiện nhiệm vụ của các sĩ quan cảnh sát thì không bị giới hạn một cách hợp lý.”).

27. *Riley và California* (2014) 573 Hoa Kỳ 373, 384-385; *Kentucky và King* (2011) 563 Hoa Kỳ 452, 460.

28. *Riley và California*, nêu trên, 573 Hoa Kỳ tại trang 401-402. Thông tin vị trí trang web di động được hưởng các biện pháp bảo vệ tương tự. (*Carpenter và Hoa Kỳ* (2018) 138 S.Ct. 2206, 2221.)

điện tử”.²⁹ Khi cơ quan hành pháp khám xét một thiết bị căn cứ vào trường hợp khẩn cấp liên quan đến tình trạng tử vong hoặc thương tích nghiêm trọng về thể chất, cơ quan phải nộp đơn xin trát trong vòng ba ngày ra tòa sau khi khám xét.³⁰

C. Sử Dụng Vũ Lực Không Gây Nguy Hiểm Đến Tính Mạng

Các quy tắc tương tự được áp dụng tại các cuộc biểu tình phản đối, biểu tình và tụ tập công cộng cũng như áp dụng cho việc sử dụng vũ lực trong các tình huống khác. “Sĩ quan có lý do hợp lý để cho rằng người bị bắt đã phạm tội công cộng có thể sử dụng vũ lực trên cơ sở hợp lý khách quan để thực hiện việc bắt giữ, để ngăn chặn hành vi chạy trốn hoặc để chống lại hành vi kháng cự.”³¹ “[M]ột sĩ quan chỉ có thể sử dụng một mức độ vũ lực mà mình có lý do hợp lý để cho rằng tỷ lệ thuận với mức độ nghiêm trọng của hành vi phạm tội bị nghi ngờ hoặc mức độ kháng cự thực tế hoặc nguy hiểm một cách hợp lý.”³² Sĩ quan cũng phải xem xét xem người bị bắt có bất kỳ khuyết tật nào hay không khi xác định mức độ vũ lực phù hợp cần sử dụng.³³ Ngoài ra, các sĩ quan phải “sử dụng các kỹ thuật giảm mức độ nghiêm trọng, chiến thuật can thiệp khủng hoảng và các giải pháp thay thế khác để cường chế khi khả thi”.³⁴

Việc cơ quan hành pháp luật coi một cuộc biểu tình là một cuộc tụ tập bất hợp pháp hay một cuộc bạo loạn cũng không có gì khác biệt đối với phân tích. Thật vậy, “[v]iệc sử dụng vũ lực dưới mức gây nguy hiểm đến tính mạng trong bối cảnh bạo loạn chống lại một cá nhân không có hành vi gây hấn là không hợp lý”.³⁵

“Tình trạng mất trật tự chung” hay “hoàn cảnh hỗn loạn” không thể biện minh cho việc sử dụng vũ lực chống lại những cá nhân không có hành vi bạo lực, nguy hiểm và chống cự.³⁶ Quy định này áp dụng bình đẳng cho tất cả mọi người, ngay cả khi những người xung quanh những người đó có hành vi bạo lực. Tương tự, “mong muốn [nhanh chóng giải tán các cá nhân], trong trường hợp không có bất kỳ nhu cầu thực tế nào, không thể hợp pháp hóa việc sử dụng vũ lực khi hành động đó không có cơ sở biện minh”.³⁷

D. Sử Dụng Vũ Lực Gây Nguy Hiểm Đến Tính Mạng

Vũ lực gây nguy hiểm đến tính mạng chỉ có thể được sử dụng nếu sĩ quan có lý do hợp lý để cho rằng, căn cứ vào toàn bộ hoàn cảnh, vũ lực gây nguy hiểm đến tính mạng là cần thiết “để bảo vệ chống lại mối đe dọa tử vong hoặc thương tích cơ thể nghiêm trọng sắp xảy ra đối với sĩ quan hoặc người khác” hoặc để “bắt giữ một người chạy trốn vì bất kỳ trọng tội nào đe dọa hoặc dẫn đến tình trạng tử vong hoặc thương tích cơ thể nghiêm trọng. . . trừ khi bị bắt ngay lập tức”.³⁸ “Sĩ quan trị an không được phép sử dụng vũ lực gây nguy hiểm đến tính mạng đối với một người căn cứ vào mối nguy hiểm mà người đó gây ra cho chính mình, nếu sĩ quan cho rằng người đó không gây ra mối đe dọa tử vong hoặc thương tích cơ thể nghiêm trọng sắp xảy ra đối với sĩ

29. Bộ Luật Hình Sự, mục 1546.1, tiểu khoản (a).

30. Bộ Luật Hình Sự, mục 1546.1, tiểu khoản (h).

31. Bộ Luật Hình Sự, mục 835a, tiểu khoản (b).

32. Bộ Luật Chính Phủ, mục 7286, tiểu khoản (b)(2).

33. *Vos và Thành Phố Newport Beach* (Khu Vực 9 2018) 892 F.3d 1024, 1033-1034, từ chối xét xử, tên khác *Thành Phố Newport Beach, Cal. và Vos* (2019) 139 S. Ct. 2613.

34. Bộ Luật Chính Phủ, mục 7286, tiểu khoản (b)(1).

35. *Ciminillo và Streicher* (Khu Vực 6 2006) 434 F.3d 461, 468.

36. *Trích dẫn ngay trên đây* ở trang 881.

37. *Trích dẫn ngay trên đây* ở trang 880.

38. Bộ Luật Hình Sự, mục 835a, tiểu khoản (c)(1).

quan trị an hoặc cho người khác trên cơ sở hợp lý khách quan.³⁹ Sĩ quan phải “xem xét môi trường xung quanh và những rủi ro tiềm ẩn đối với người ngoài cuộc, ở mức độ hợp lý tùy theo hoàn cảnh, trước khi xả súng.”⁴⁰ Trước khi sử dụng vũ lực gây nguy hiểm đến tính mạng đối với một người phạm trọng tội đang chạy trốn, bất cứ khi nào có thể, sĩ quan phải “thực hiện những nỗ lực hợp lý để xác nhận mình là sĩ quan trị an và cảnh báo rằng vũ lực gây nguy hiểm đến tính mạng có thể được sử dụng, trừ khi sĩ quan có cơ sở hợp lý khách quan để cho rằng người đó nhận thức được những sự thật đó.”⁴¹

Nếu có thắc mắc về Bản Tin Thông Tin này, vui lòng liên hệ với Chương Trình Dịch Vụ Khách Hàng theo địa chỉ dojcsp@doj.ca.gov.

39. Bộ Luật Hình Sự, mục 835a, tiểu khoản (c)(2).

40. Bộ Luật Chính Phủ, mục 7286, tiểu khoản (b)(6).

41. Bộ Luật Hình Sự, mục 835a, tiểu khoản (c)(1)(B).